

1912-06-19

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Anna og Fritz Syberg samt deres seks børn boede i Italien fra efteråret 1910 og små tre år frem.

Fiaschi= kolber.

Campo Santo er begravelseskapellet ved det Skæve Tårn i Pisa. Fritz Syberg malede flere akvareller i form af kopier af freskoer og relieffer på dette sted.

Nordskovvej findes nær Fyns Hoved på Nordøstfyn. Syberg-familien opholdt sig flere år i træk somrene over på Fyns Hoved, inden de tog til Italien.

Afsendersted:

Via San Lorenzo 44 Pisa

Omtalte personer:

Pierre-Auguste Renoir

Anna Syberg

Frederik Vermehren

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Anna har haft et maveonde. En skypumpe har taget øverste etage af et hus, men der har ikke været oversvømmelse.

Fritz Syberg fandt endelig forleden løsningen på et billede, som han havde arbejdet på i 14 dage. Al kunst er noget humbug. Naturen overgår langt kunsten. Men man maler for sin egen fornøjelses skyld.

Anna og Fritz Syberg har tømt hvad der svarer til 1800 flasker landvin i den tid, de har været i Italien.

Lyset over domkirken, tårnet og landskabet har været fantastisk. Et lyn slog forleden ned i lynaflederne i byen, og det gav nogle kæmpe brag. Syberg kom til at tænke på en skypumpe, som han så ved Nordskov i 1907.

TRANSSKRIFTION

Pisa Via San Lorenzo 44

19-Juni 1912

Kære Joh. V. og Else.

Vi har det ug. Anna er Rekonvalesent efter en Mavehistorie hvor hun har måttet holde Sengen og holdt Diæt. I Dag har hun kunnet spise Jordbær, så alt er vel. Skypumpen skal ganske rigtig have været her og taget øverste Etage af et Hus med sig, men Oversvømmelse har her intet været af, tværtimod har Arnoen været ualmindelig vandfattig i denne Vinter. Tak for Eders Brev som jeg vilde have besvaret igår straks jeg modtog det, men jeg følte mig som en ussel Synder fordi et Billede jeg havde arbejdet på en 14 Dages Tid pludselig klikkede for mig Efter at jeg havde tilbragt en temmelig søvnløs Nat og øvet mig i den Kunst der skal være den sværeste af alle, "at herske over sig selv" tog jeg fat i Dag igen, og jeg tror Vorherre har taget mig under Armen igen, - Vorherre eller Jomfru Maria.

At begynde som Vermehren og ende som Renoir er en meget naturlig Udvikling for en Maler fra disse Årtier (det omvendte vilde være mindre tiltalende) Forresten er al Kunst jo noget forbandet Humbug. Vermehren er jo en Zinke mod de gamle Flamlændere og hvad er de igen mod Naturen selv. Jeg har et eller andet Sted set hvordan en finsleben Manchester Synål tager sig ud ved Siden af en Hvepsetråd begge ["begge" indsat over linjen] under Forstørrelsesglas. Dersom det ikke var for sin egen Fornøjelse man malede, så måtte det dog være en forbandet Tilværelse at være Maler.

Tak for "Skålen". Vi skal nok gøre Gengæld Vi vil drikke Eders Skål i almindelig Italiensk Landvin, for det er og bliver den bedste af al Vin her på Pladsen. Hvor uundværlig den er os kan I vide når jeg fortæller Jer at vi til

Dato har tømt noget over 600 Fiaschi – en Fiasco indeholder ca 2 ¼ Liter – med et rundt Tal 1800 Flasker, siden vi kom herved.

Vi har ikke meget at prale af her hvad "Sommer" angår. I Dag mærker jeg første Gang i år Varmen som italiensk. Det skæve Tårn og Domen lyser og tindrer så man kniber sine Øjenlåg sammen fuldstændig blændet af Lyset, og skønt Luften er et Lyshav er Landskabet dog endnu mere lysende, men det er ikke mere end to Dage siden at ["at" overstreget] vi havde Storm og Torden, en øredøvende Kanonade Det slog vist ned i alle Lynafledere i Pisa. Jeg stod i campo santo, det var som mine Trommehinder skulde sprænges. Jeg mindedes den regnfulde Sommer hjemme 1907, da så vi en Skypumpe tage en halv Herregårdsmark, let Jord førte den ud og bedækkede Nordsskovvejen på flere hundrede Alens Længde, så Bønderne måtte ud at øse – ikke Sne – men Sand. De hjerteligste Hilsener fra os Alle – Vi tænker lidt på Jer vi gør det vist hver Dag. Eders hengivne Fritz Syberg

Pisa Via San Lorenzo 44

19-Juni 1912

Kære Joh. V. og Else.

Vi har det us. Anna er Rekonvalescent
efter en Mavehistorie hvor hun har måttet
holde fasten og holdt Diet. Fordi hun kunnet
spise Jordbær, så alles vel. Højsengen stod
ganske rigtig, har været her og taget over
Etape af et Hus med sig, men Dersomme
har her intet været af tvearmod har Arnen
været ualmindelig vandsfætt i denne Vinter.
Tak for Eders Brev som jo vilde have besvaret igen
straks jo modtog det, men jo følte mig som
en usel Lygdes færdi et Billide jo havde arbejdet
på en 14 Dages Fird yndelig betidsende for mig
Efter at jo havde tilbragt en temmelig søvnløs
Nat og følt mig i den Kunst der skal være den
værest af alle, "at herste over sig selv" tog jo
fat i Dag igen, og jo tror Verberke har taget
mig under Arnen igen, — Verberke eller Jon-
ni Maria.
At begynde som Verberken og end som Renoir
er en meget naturlig Udveksling for en Maler
for dine Arter (det anvendte vilde være mindre
billende) Farvelen er al Kunst jo noget forbandet
Udmønt. Verberken er jo en Zintee mod de gamle
Flamkødere og levdes de igen mod datoren selv. Jo
har et eller andet Sted vel hvordan en spintale. Man
skriver Lyseral tager sig ud ved Fidenafu Væpne
brødret under Forstørrelses glas. Dersom det

itets var for sin egen Fortjænkelse man
malede, så måtte det dog være en fer-
tanded Tilværelse at være Maler.
Tale for "Skolen". Vi skal nok gøre Gensæld
Vi vil drøfte Ederes Skid i almindelig
italienske Landvin, for det er og bliver
den bedste af al Vin her på Pladsen.
Hov uundværlig den er og kan I ikke vær
vi fortælle Jer at i til dato har tømt noget
over 600 Fiaschi — en Fiasco indeholder
ca 2 $\frac{1}{4}$ Liter — med et rundt Tal 1800 Flasker,
viden er kom hermed.
Vi har itide meget at præle af her hvad "Lomme-
angår. 7 Dag marker og første Gang sås Urnen
som italiensk. Det skæve Tårn og Dornen her og
tindres så man skriver sine Ordlig sammen
fuldstændig blandt af Lyset, og skönt Luft
er et Lykka og Landstedet dog endnu mere
lysende, men det er itide mere end to Dage siden
at vi havde Storm og Torden, en øredøvende Kanonade
Det slog vi ned i alle Lykpladene, Pisa. Jeg stod
i campo santo, det var som mine Trommeskinder
skædes spænes. Jeg mindedes den regnfulde
Journées heromme 1907, da så i en Skytæmpe
tog en halv Uerregårds mark, let Jord fore
den tid og bedalder Nordsovejer, på flere
hundrede Mens Længde, så Bønderne måtte
ind at øse — itide Jæ — men Sand- De hørt sig
Arlernes på os alle — Vi tænker trøtt på Jer
vi gørdet vi hver Dag — Ederes hængene Fritz Syberg